

مسئولیت متن و شکل بدوش نویسنده مضمون میباشد، عقیده نویسنده لزوماً نظر افغان جرمن آنلاين نمی باشد

۰۲۰۲۶ / ۹ / ۶

ن. جلیلزاد

دیوارهای قومی، ویرانه های فردا

تاریخی که تفرقه نوشت، با خون پاک نمی شود!

آتشی که از تفرقه برخیزد، خانه ای همه را می سوزاند. کوه، دشت، دریا، و آسمان این سرزمین، به هیچ زبان و نژاد خاصی تعلق ندارد.

هشدار:

ملتی که خود را تکه تکه کند، بیگانه ای نمی خواهد که نابودش کند. خط سرخی که اگر بشکند، بازگشتی نیست. این خاک، آخرین فرصت ماست / نه میدان آزمایش تفرقه. تاریخ هیچ ملتی را ندیده ایم که با تکیه بر تفرقه به بزرگی رسیده باشد. هر ملتی که در برابر توفان های زمانه ایستاده، نخست بر یک نقطه ای مشترک تکیه کرده است: بر خاکی که همه در آن نفس کشیده اند، نه بر رگی

که در تن جاری است. این نوشته، فراخوانی است به بازاندیشی درباره ای مفهومی که سرنوشت یک سرزمین به آن گره خورده

هویت ملی:

سرزمین، ظرف مشترک همه ای روایت هاستخاک، بر خلاف قوم، هیچ کس را بیرون نمی گذارد. کوه، دشت، دریا، و آسمان این سرزمین، به هیچ زبان و نژاد خاصی تعلق ندارد / از آن هرکسی است که در سایه اش زیسته، در برابرش جنگیده، و برایش اشک ریخته.

وقتی هویت را بر پایه ای سرزمین بنا کنیم، دایره ای می سازیم که همه در آن جا می گیرند. اما وقتی هویت را بر پایه ای قوم تعریف کنیم، دیواری می سازیم که همیشه کسی را بیرون از آن رها می کند. این

د پانو شمیره: له ۱ تر ۳

افغان جرمن آنلاين په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینګه کړئ maqalat@afghan-german.de

یادونه: دلیکنی د لیکنیزې ښې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هیله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په ځیر و لولئ

تفاوت، ظریف نیست / سرنوشت ساز است. ملت هایی که هویت خود را از زمین گرفته اند / نه از تبار / توانسته اند تنوع را به نیرو تبدیل کنند، نه به تهدید. این درسی است که تاریخ بارها آموزانده و ما بارها فراموش کرده ایم. درسی از گذشته: وقتی وحدت، بقا را ممکن ساخت.

نگاهی به گذرگاه های تاریخی این سرزمین نشان می دهد که هرگاه مردمان این خاک / با هر زبان و تباری / در برابر تهاجم بیگانه صف کشیدند، ایستادند و پیروز شدند.

و هرگاه به دام تفرقه ای درونی افتادند، هر بار سرزمین را به قیمت خون بی گناهان از دست دادند.

این، تحلیلی احساسی نیست/ واقعیتی مستند در گزارش های تاریخی است. آنانی که امروز از منبر تفرقه سخن می گویند، چه از سر ناآگاهی و چه از سر منفعت، عملاً تکرار همان خطایی را پیش می برند که هر بار این سرزمین را به تباهی کشانده است. تحریک احساسات قومی، ابزاری است ساده برای بازی گران قدرت، اما هزینه اش را همیشه مردم عادی دهقان، معلم، مادر، کودک / پرداخته اند.

هشدار :

ساده لوحی نفرت، هزینه ای سنگین دارد. نفرت قومی، هرگز از خرد سرچشمه نمی گیرد/ از ترس، از جهل، و از سوءاستفاده ای آگاهانه ای برخی برای کسب قدرت زودگذر می آید. کسی که هویت انسان دیگر را تنها در زبان یا قومیتش خلاصه می کند، در واقع از دیدن انسانیت او عاجز مانده است.

این نگاه، نه تنها ظالمانه است، بلکه از نظر عقلی نیز سست و ابتدایی است/ زیرا هیچ قومی به تنهایی سازنده ای تمدن یک سرزمین نبوده، بلکه تمدن همیشه محصول تلاقی و همکاری میان مردمان گوناگون بوده است.

هر کسی که امروز آتش تفرقه را روشن می کند، فردا خود در میان همان آتش خواهد سوخت/ چراکه تفرقه، مرز نمی شناسد و به محدوده ای که آغازگرش تعیین کرده، پایبند نمی ماند. شرافت انسانی، فراتر از مرزهای قومی. منافع علیای یک ملت، هرگز در تحقیر بخشی از مردمانش تعریف نمی شود.

شرافت انسانی حکم می کند که هر انسانی / صرف نظر از زبان، رنگ، یا خاستگاهش / از کرامت برابر برخوردار باشد. ملتی که بخشی از فرزندان را کوچک بشمارد، در واقع بخشی از هویت خود را نادیده گرفته و خود را ناقص کرده است.

آن کسانی که به نام قوم، دیگری را کوچک می شمارند، در واقع نه به قوم خود خدمت می کنند، نه به

سرزمین/ بلکه تنها به آتش کینه دامن می زنند که در نهایت، خانه ای همه را می سوزاند.

نسل امروز، امانت دار فردا است

جوانانی که امروز در معرض پیام های تفرقه افکن قرار دارند، باید بدانند که هویت حقیقی، در فهرست بندی تباری خلاصه نمی شود. هویت راستین، در مسئولیتی است که هر انسان در برابر سرزمین و هم وطنانش احساس می کند. نسلی که بتواند از دام ساده انگاری قومی بیرون بیاید، نسلی است که می

تواند آینده ای متفاوت بسازد/ آینده ای که در آن، تنوع، سرمایه است، نه تهدید.

این بیداری، نیازمند شهامت است/ شهامت ایستادن در برابر جریان های ساده انگارانه ای که هویت را در قالب های تنگ می ریزند. شهامت گفتن این که: من پیش از آنکه به قومی تعلق داشته باشم، به این سرزمین و به انسانیت مشترک با تمام مردمانش تعلق دارم.

گپ و پیام پایانی

اگر این هشدار شنیده نشود، تاریخ بار دیگر تکرار خواهد شد/ تاریخ تلخ ملت هایی که به جای ساختن آینده، در بازگشت به گذشته های خونین گرفتار ماندند. اما اگر این هشدار به گوش نسل امروز برسد، می توان امیدوار بود که آینده ای دیگر ممکن است / آینده ای که در آن، هویت، پلی است میان انسان ها، نه دیواری میانشان.

سرزمین، امانتی مشترک است/ و مسئولیت پاسداری از آن، بر دوش همه ای فرزندانش است، بی هیچ تبعیضی. این سخن، نه شعار است، نه احساسات گذرا/ درسی است از دل تاریخ، برای نسلی که باید بیدار شود، پیش از آنکه دیر شود.

۳ سپتامبر ۲۰۲۶

د پانو شمیره: له ۳ تر ۳

افغان جرمن آنلاین په درنښت تاسو همکارۍ ته رابولي. په دغه پته له مور سره اړیکه ټینگه کړئ maqalat@afghan-german.de یادونه: دلیکنې د لیکنیزې بڼې پازوالي د لیکوال په غاړه ده، هيله من یو خپله لیکنه له رالیرلو مخکې په څیر و لولئ